

Broberg. Udkastet til Loven om Krigsskat for 1850 har bestemt, at Næringskrigsskatten for Kjøbenhavn skulde svares med 132,000 Rbd. og for Kjøbstæderne med 100,000 Rbd.; naar jeg dertil har stillet det Ændringsforslag, at Næringskrigsskatten for Kjøbenhavn kun skulde udredes med 66,000 Rbd.; saa har det sin Grund deri, at Udvalget var gaaet ind paa at foreslaae, at Krigsskatten kun skulde udredes med omtrent Halvdelen af det oprindeligt foreslaaede samlede Beløb i eet Aar, og at Udvalget som Følge deraf havde nedsat Næringskrigsskatten for Kjøbstæderne fra 100,000 til 50,000 Rbd., hvorimod det ikke havde halveret de 132,000 Rbd. for Kjøbenhavn, men ansat Kjøbenhavn til en Næringskrigsskat af 82,000 Rbd., altsaa 16,000 Rbd. mere end det Halve. Jeg troede deri at see en Uretfærdighed imod Kjøbenhavn, og det var det, som foranledigede mig til at stille mit Ændringsforslag. Efter imidlertid igaar at have hørt den ærede Ordførers Foredrag, og efter at have indhentet nærmere Oplysninger, vil jeg frasalde det stillede Ændringsforslag i den Form, som det for Tiden har, idet jeg er kommen til den Overbeviisning, at der ikke er noget Uretfærdigt med Hensyn til Fordelingen, naar man holder sig til 82,000 Rbd., og 50,000 Rbd. — Der er allerede ført en temmelig vidtløftig Discussion heri Salen, om det var rigtigt eller ikke, at Næringskrigsskatten for Kjøbstæderne og Kjøbenhavn i det Hele blev forhøiet, og efter hvad der derom er yttret, kan jeg ikke nægte, at jeg er kommet til det Resultat, at det vel er rigtigt, at Kjøbstæderne og Kjøbenhavn efter Krigsskatloven af 1848 have betalt for lidt i Krigsskat i Forhold til hvad Landet har betalt, men derimod er det ikke blevet mig klart, om netop det, at man har forhøiet Næringskrigsskatten baade for Kjøbenhavn og for Kjøbstæderne til det Dobbelte, var det Rigtige. Hvad de mindre Kjøbstæder angaaer, savner jeg fornøden Kjendskab til med Bestemthed at kunne ytre mig om, hvorvidt 50,000 Rbd. vil være noget trykkende for dem eller ikke, men med Hensyn til Kjøbenhavn er det min Overbeviisning, at en Næringskrigsskat af 82,000 Rbd. vel just ikke vilde blive meget trykkende, thi om man end har flaget over Tryk ved den forrige

Næringssskat, saa troer jeg deels, at det er Noget, som altid vil høres, og deels troer jeg, at dette fornemmelig havde sin Grund deri, at Fordelingen af Næringskrigsskatten ikke har været rigtig fordeelt; thi jeg troer, at i mange Tilfælde have de Smaa betalt for meget og de Store for lidet. Jeg hører selv til de større næringsdrevende Borgere heri Byen, og jeg har altid selv havt den Overbeviisning, at jeg virkelig har betalt for lidt i Næringskrigsskat (Hør!) efter Forordningen af 1848, men jeg troer ikke, at Forholdene godt kunde være anderledes (Se!), saaledes som Lovens Ord dengang vare; thi Næringskrigsskatten i Kjøbenhavn blev bestemt efter Næringskatten og Næringskrigsskatten heri Kjøbenhavn er ikke en Skat efter Formue og Indtægt, men det er en Skat, som almindelig er bleven lignet efter den Virksomhed, som en enkelt Mand sad i, uden at man har taget noget synderlig Hensyn til, om denne Virksomhed har været mere eller mindre lucrativ. Jeg troer, at dette for endeel ogsaa forklarer, hvorfor Forholdene have stillet sig saaledes; imidlertid, naar man vil gaae ind paa Udvalgets Forslag under Nr. 18, som gaaer ud paa, at den fastsatte Bestemmelse om et Maximum for Portionernes Ansættelse bortfalder, saa vil vistnok den Ulempe, jeg har anført, for største Delen forsvinde. Naar jeg imidlertid har sagt, at jeg ikke vilde ansee en Næringskrigsskat for Kjøbenhavn af 82,000 Rbd. for at være særdeles trykkende, saa vil jeg dog paa ingen Maade have dette forstaaet saaledes, som om jeg anseer det for at være den rette Sum, som Kjøbenhavn skulde bære i Forhold til det øvrige Land; jeg kan ikke nægte, at jeg har nogen Betænkelighed ved, at man saaledes vil forhøie Næringskrigsskatten for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne med 100 pCt., thi vel er det mig, som jeg allerede har tilladt mig at ytre, klart, at Krigsskatten for Kjøbenhavn og for Kjøbstæderne bør forhøies, men jeg har ikke fundet det udhævet, hverken i Motiverne til Udkastet eller i Udvalgets Betænkning, at en saa stor Forhøielse var det Rette. Jeg troer desuden ogsaa, at der vel maaskee kunde være et andet Hensyn at tage, som kunde gjøre det betænkeligt, netop at gaae ind paa en saadan Forhøielse, og det er det, at det bestøvære ikke